

Parlem de cuina

Jordi Cobos i Xavier Simonet

Guanyadors del 4rt Concurs de verdures d'ASCAIB

El passat dimarts 25 de febrer es va celebrar el 4t Certamen Balear de les Verdures per a Escoles de cuina que organitzem des d'ASCAIB. Estudiants de diversos punts de l'arxipèlag es varen reunir a l'Ehib, per a competir per un primer premi que els brindarà una oportunitat molt especial: competir en representació de les Illes Balears al costat del xef Marcel Res en el campionat nacional de Makrochef. L'esdeveniment va començar a les 9:00, amb els vuit equips participants ansiosos per començar i a partir de les 11:00 varen començar a presentar els seus plats cada quinze minuts.

En el jurat comptà amb grans personalitats de la gastronomia de les illes com: Manuel Julve de Ràdio Nacional, Julián Aguirre d'Última Hora, Itziar Rodríguez del Restaurant Zaranda, Iñigo Rodríguez Xef de l'Hotel Pacha Eivissa, Bernabe Caravotta del Restaurant Vandal, Marcel Ress Guanyador Top Xef representant a Makro, Silvia Anglada d'Es Trast de Na Sílvia, entre d'altres. Com a president del jurat hi havia Víctor Royo, Xef de Live Hotels. A les 13:30 va finalitzar la degustació i vam poder, per fi, conèixer els guanyadors.

En tercer lloc, Núria Vega Coll de l'IES Josep Sureda i Blanes, amb un Sablé Verd Hivern. En segon lloc, Antònia Massanet Perelló de l'Ehib. Va presentar un Tumbet. Finalment, quedant en primer lloc, i per tant els representants de Makrochef per les Illes Balears, els nostres representants de l'IES Colom Casesnoves, Jordi Cobos i Xavier Simonet amb una Terrina de Bròquil amb el seu Couscous. Cal dir que el professor que els ha preparat ha estat en Carlos Morales.

P: Xavier i Jordi, en primer lloc, enhorabona! Contau-me un poc que és el que ha passat.

Xavier S: Hem guanyat el campionat de verdures d'Ascaib,

ha estat molt emocionant.

Jordi C: S'hi presentaren 8 escoles d'hoteleria, 2 d'Eivissa, 1 de Menorca i la resta de Mallorca.

P: Hi va haver nervis?

Xavier S: Al començament un poc, però a mesura que anava passant el temps em vaig anar posant cada cop més tranquil.

P: Ja dúieu el plat ben entrenat, cert?

Jordi C: El vàrem practicar diverses vegades abans i el nostre professor Carlos en donava consells i orientacions. Allà tot va anar bé, però això de trobar-se amb cuina i màquines que no tens per costum usar fa fer que el començament del concurs fos un poc estressant. Però des de l'organització ens ajudaren en tot el que necessitàvem.

P: Contau-me un poc quin plat féreu.

Jordi C: una terrina de bròquil, amb el seu cus cus. Férem una gelatina de bròquil amb agar agar i com a guarnició una maonesa d'espàrrecs, un gelat de mostassa antiga i unes verdures cuinades. Tot això en dues hores.

Xavier: Al final arribàrem justet, però a temps. Com a curiositat les bases posaven que havíem de presentar un plat amb una música i escollirem la d'Star Wars. Mentre els cambres treien els plats sonava de fons la música.

P: Xavier, conta'ns un poc qui ets, d'on vens, que és el que t'agrada.

Xavier S: El meu nom és Xavier Simonet, sóc d'Alaró. Estic estudiant cuina perquè des de petit sempre m'ha agradat, ja de ben jove sempre he trescat per la cuina de casa. De fet la meva padrina sempre em parla de cuina, així que un dia m'hi vaig decidir. Jo faig comptes arribar grau superior i aconseguir feina en un bon establiment per a algun dia, si tot va bé muntar el meu propi restaurant. A mi m'agraden tots els plats, però si he de triar em quedo amb la

paella negra amb all-i-oli.

Jordi C: Jo sóc en Jordi Cobo, sóc de Palma i jo un poc com en Xavi; la cuina sempre m'ha atret. He fet alguns campaments de cuina i també m'ha engrescat. De cara al futur també vull arribar a grau superior. Me considero una persona molt ambiciosa i m'agradaria arribar un poc enfora. De cuinar m'agrada més els salat que el dolç... me considero un poc triat, però crec que poc a poc se tracta d'aprendre i avesar-se a tot i aprendre a cuinar i menjar de tot.

P: ja per a acabar, Xavier me podries definir en Jordi?, i tu Jordi me pots contar com és en Xavier?

Xavier S: En Jordi el conec sols fa 4 mesos. Però ja m'ha bastat per saber que és una persona molt amigable, simpàtic i que se pot fer molt bona feina amb ell.

Jordi C: Dons en Xavier el descriuria com a espectacular. També hi he fet molt bona feina amb ell. Crec que és un bon cuiner.

P: Doncs, sols me queda desitjar-vos molta sort per a tots els projectes futurs que us plantegeu.

Tots dos: Moltes gràcies.

Podem escoltar l'entrevista íntegra a .

Bona setmana. parlemdecuina@hotmail.com

Juan A. Fernández

Afinant

Com «preparar» un piano:

Un piano preparat és un piano de cua en el qual s'han manipulat les cordes del seu mecanisme intern, posant materials diversos entre les cordes o bé damunt elles. La finalitat és aconseguir uns sons diferents o crear uns efectes especials.

Aquests materials poden ser troços de papers, cartulines, plàstics, suro, cotó, metalls com, per exemple, tatxes o perns...i us puc assegurar que els resultats són sorprenents. Almenys així va ser la primera i les posteriors vegades que vaig escoltar la música de John Cage per aquest tipus de piano manipulat. Malgrat hi hagi uns pocs precedents, podem dir que fou el primer en preparar aquest instrument. Resulta que un dia la ballarina Syyvilla Ford, encarregà una obra per un conjunt de percussió a Cage. El dia de l'estrena es varen entèmer que el grup instrumental no hi cabria i que només hi havia un piano de cua. La genial idea va ser que, adaptant el piano, un sol intèrpret podria substituir a tota l'orquestra. Aquest ballet era «Bacanal» i l'any el 1938. Aquest polifacètic artista, nascut a Los Angeles l'any 1912 i mort a Nova York el 1992, fou (principalment) compositor, instrumentista, teòric musical, artista teatral, escriptor, pintor, professor universitari, musicòleg, filòsof i poeta. Alumne de Schönberg i Henry Cowell; admirador de Satie i Webern. Creador de la música aleatòria, és a dir, controlada per l'atzar (per exemple: un intèrpret pot tocar els moviments segons un ordre o un altre d'una partitura, depenent del resultat de tirar uns daus). Declarat budista i expert en filosofia oriental, part de la seva obra està marcada per aquesta, sobretot pel famós «I Ching», oracle xinès anomenat «El Llibre de les Mutacions».

Molt influent en la dansa moderna (va ser parella del gran

coreògraf Merce Cunningham, la major part de la seva vida) i també en la música electrònica. Creà formes no convencionals d'emprar els instruments musicals; inclús també fou un bon micòleg i co-fundador del «New York Mycological Society!».

En la seva música, a part de l'atzar, és important la improvisació, l'entorn (tot el que passa al voltant de la interpretació de l'obra: sorolls ambientals, decorat, efectes, colors...).

Per molta gent, Cage és un farsant o «venedor de fum», però és un dels personatges més influents del segle XX.

Possiblement, més interessant com a ideòleg que com a compositor.

Aquest pensador revisa la música vista des de dins i des de fora. Ens mostra reconos no musicals de la música. Ens posa en alerta de què tot és música i què la música està en tot. La seva música pot no ser-ho, pot ser teatre, o tan sols un gest o una idea, només so...

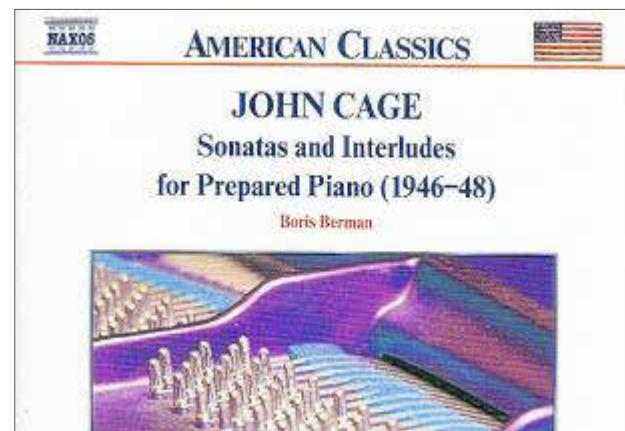
L'interessa molt el timbre (què és, simplificadament, el tipus de so que emet un instrument i ens permet identificar-lo com a tal).

Famosíssima és la seva «obra» (realment una performance) «4'33». El músic obri la tapadora del piano (sí es fa amb aquest), cronometra el temps i realment no toca una sola nota. El truc o la gràcia de tot és el soroll que es crea entre el públic o auditori durant aquests quatre minuts i trenta-tres segons: badalls, rialles, xiulets, sorolls, silencis, l'aire o els sons de la natura (si es fa a un exterior)... cercau-ho al [youtube](#).

També una «obra» seva és «Imaginary Landscape n°4», per a dotze aparells de ràdio, en la que el so produït per les emissores és la «música». Un geni catxondo en Cage!

Si us agraden les sorpreses, escoltau les «Sonates i Interludis per a piano preparat. Us admirareu del que està sonant: recorda a un «gamelan balinès» entre altres coses. Pareix música extraterrestre, en realitat!

Aquest conjunt de peces consta de 16 sonates en un sol moviment i de quatre interludis. Foren escrites entre 1946 i

1948 i la seva modernitat és sorprenent. El propòsit de l'autor era expressar emocions inspirades en la tradició hindú: l'heroic, l'eròtic, la por, còlera, odi, la tranquil·litat, sempre baix l'estètica índia.

Lògicament la música resultant serà diferent segons els materials usats, malgrat les notes de la partitura siguin les mateixes. A partir del piano preparat, experimentà amb la percussió i després amb l'electrònica.

Hi ha dos cd's del segell Naxos dedicats al piano preparat i interpretats pel pianista Boris Berman, especialista en música del segle XX (Debussy, Prokofiev, entre altres), els codis són, respectivament: 8.554345 i 8.554562. A sí, pensau en dossificar l'escolta!

P.S Aquest escrit va dedicat a Paco Lorente: artista, «palmero» hipotètic (ell ja ho sap) i fan de Cage!

Jeroni Rullan

